

In qualicunque vero corporis parte, efficacia et irritatio causae efficientis plus adest, ibidem omnino vis resistentiae et motuum cum impetu majore irruit, et una cum ea fluxus etiam humorum omnium, exindeque ad totum corpus haec revertuntur, motibus ejus plus irritatis. Morbus ergo et ex parte aliqua initium capit, vel et vice versa, ex toto aliquando ad partem; quae in inflammationibus praecipue contingunt; et aliis in morbis, qui a locis initium sumunt, ut e contrario in iis, qui ad loca transeunt.

§. 21. . Quo diutius iterum efficiens hoc in sua actione commoratur, eo plus temperiem humorum alterat (§. 18.), missione sua eam contaminans, et mirabiliter eos sibi facile assimilans, ut ab iis majorem vim acquirat, et una cum iis vim resistentiae plus exagitet, et ea iterum humores magis alteret, ut isti machinam facile alicubi laedant, atque morbo quotidie incrementum inducant (§. 15). Ad summum vero vigoris morbus pervenit, quando ad tantam mutuam potentiam tam resistentia, quam actio pervenerunt, ut non amplius morbus quiescat, nec minimum, sed si actio deficiat, in declinationem,